

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 239/09-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. G., L., pre namietané porušenie jej základných práv postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 128/2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. G. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júna 2009 doručená sťažnosť M. G., L. (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie jej základných práv postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 128/2003.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že konanie na okresnom súde pod sp. zn. 15 C 128/2003 prebieha už od roku 2003 a dosiaľ nebolo právoplatne skončené. V tejto

súvislosti vyslovila názor, že v uvedenom konaní dochádza k zbytočným priet'ahom, a okrem toho uviedla, že podľa jej názoru okresný súd „*koná podvodne*“.

Sťažnosť nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu podľa § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predovšetkým z dôvodu, že neobsahovala petit, ktorý by bol vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, aby mohol byť východiskom na rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci. Z podania bolo zrejmé, že sťažovateľka namietala zbytočné priet'ahy v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 15 C 128/2003, avšak bez toho, aby označila základné právo a slobodu, ktoré namietala, a to nielen jeho pomenovaním, ale aj presným zákonným označením, ako aj bez toho, aby bolo zjavné, či pred podaním sťažnosti ústavnému súdu využila všetky právne prostriedky na ochranu svojich práv tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Zároveň k podaniu nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom tak, ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd v liste č. k. Rvp 1051/09-2 zo 6. júla 2009 (doručenom 10. júla 2009) sťažovateľku poučil, aké predpoklady musí spĺňať kvalifikovaný návrh na začatie konania pred ústavným súdom, pričom ju upozornil na skutočnosť, že jej sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ju, aby v lehote 21 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránila (s poučením, ako treba doplnenie náležitostí urobiť), pretože v opačnom prípade môže ústavný súd návrh odmietnuť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Okrem toho ju ústavný súd poučil aj o možnosti ustanoviť advokáta v konaní pred ústavným súdom pri súčasnom splnení troch nevyhnutných predpokladov.

Na túto výzvu ústavného súdu sťažovateľka dosiaľ nereagovala.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka bola upozornená na možnosť odmietnutia sťažnosti v prípade jej nedoplnenia v súlade s poučením ústavného súdu, ale aj napriek tomu tak v stanovenej lehote neučinila.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany základných práv a slobôd a poučí ho o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je jeho procesnou povinnosťou a tiež v jeho záujme pokyny ústavného súdu na opravu alebo doplnenie sťažnosti rešpektovať (III. ÚS 120/05, III. ÚS 265/05).

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 334/06, III. ÚS 268/08, III. ÚS 340/08).

Keďže sťažovateľka aj napriek výzve na doplnenie podania nepodala kvalifikovaný návrh na začatie konania, ktorý by spĺňal náležitosti požadované príslušnými ustanoveniami zákona o ústavnom súde, ústavný súd sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. septembra 2009